

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 הינו שידע ויזכור אודות "נותן התורה", ויכונן את ההלכה
 2 לאמתה (וכאן אין הכוונה לפסק ההלכה למעשה, אלא ללמוד הלכה לפי
 3 האמת, להבין ולדעת נכון) שבשביל זה צריך להיות במעמד
 4 ומצב ד"הני' עמו"⁷⁸, שהלכה כמותו בכל מקום⁷⁹, אבל
 5 תכלית הפונה שדווקא על זה
 6 נאמר "אוהב ה" היא הענין
 7 ד'שערים המצוינים
 8 בהלכה", פסק-דין הלכה
 9 למעשה, כיון שעל-ידי-זה
 10 דוקא נעשה ענין הברורים,
 11 שזהו תכלית הפונה בירידת
 12 הנשמה למטה, כמבואר לעיל
 13 בהרחבה שדווקא לאחר הכרעת הדין
 14 למעשה, מה כשר ומה טהור, יכול
 15 להיות בירור והעלאה של הדברים
 16 הגשמיים.
 17 וזהו גם הדייק "אהב ה'
 18 שערי ציון מכל משפנות
 19 יעקב", "ציון" דיקא, ואף
 20 שהפסוק מכוון על ענין ההלכה
 21 למעשה, הדבר נקרא "שערי ציון"
 22 להגיש כפי שמבאר ה'צמח
 23 צדק' ב'רשימות' של ביאורים
 24 על-פי חסידות לתהלים⁸⁰
 25 ש'ציון' בגימטריא יוסף',
 26 וענין יוסף הוא כמו
 27 שכתוב⁸¹ שנקרא בשם זה כי רחל
 28 אמו אמרה בלידתו יוסף ה' לי בן
 29 אחר (ולפי פשוטו הכוונה לתפילה
 30 שיוולד לה בן נוסף, ולפי החסידות
 31 הכוונה שגם מ"אחר" רחוק
 32 מענייני קדושה נעשה "בן"⁸²
 33 קרוב ואהוב, על-דרך ענין
 34 הגרים שנתוספו ב'ישראל',
 35 שעל-ידי-זה מתברר האור שנפל
 36 בניצוצות הקדושה מ'עולם
 37 התהוה'.
 38 ועל-זה נאמר "אהב ה'
 39 שערי ציון מכל משפנות
 40 יעקב", "ציון" הוא "יוסף", ולענין

שבתו של יוסף הכתוב מזכיר את יעקב כי "אלה תלדות יעקב (הוא)
 יוסף" (דוקא שהוא עיקר תולדותיו של יעקב, יותר משאר השבטים)⁸³,
 כדאיתא בזהר⁸⁴ ומבאר בארוכה ב'באורי הזהר'⁸⁵,
 ש'חביבותא דיעקב' החביבות והמעלה המיוחדת של יעקב בתור
 'בחיר שבאבות' ותכלית השלמות
 שלו היא בדרגת יוסף דוקא,
 והינו דאף שגם יעקב עצמו
 היה בבחינת מרפכה⁸⁶,
 כמבואר בקבלה וחסידות, שכל
 שלושת האבות היו בבחינת "מרכבה"
 לאלוקות (היינו בביטול מוחלט, כמו
 מרכבה שבתלה לרוכב ומנהיג אותה
 בביטול מוחלט ואין לה כל רצון
 משלה) מכל-מקום עקר
 החדוש של הביטול לאלוקות
 והפעולה של בירור ויכוך העולם
 הוא בדרגת יוסף, שהוא
 "המשביר לכל עם
 הארץ"⁸⁷, לפי פשוטו הכתוב
 מדבר על כך שיוסף היה זה שנתן
 פרנסה ומזון לכולם בימי הרעב, ולפי
 החסידות הינו שעל-ידו על-ידי
 יוסף נמשך ונפעל הברור של
 הגשמיים למטה בעולמות
 בריאה-יצירה-עשיה, ועד
 לעולם הזה התחתון שאין
 תחתון למטה הימנו, שגם אותו
 יוסף מברר שזהו כללות הברור
 ד"עפר יעקב", כנ"ל.
 אמנם הברור ד"עפר יעקב",
 שעליו מדובר בחציו הראשון של
 הפסוק "מי מנה עפר יעקב" שהוא
 ברור הניצוצות מבחינת
 הפסולת, בשני האופנים האמורים
 הן בירור בדרך מלמטה למעלה
 (ברור הפסולת מתוך האוכל)
 והן בירור בדרך מלמעלה למטה
 (ברור האוכל מתוך
 הפסולת), הוא בתחלת
 מלמעלה למטה (ברור האוכל מתוך הפסולת), ועל זה

(78) שמואל-א טז, יח. (79) סנהדרין צג, ב. וראה אוה"ת יתרו ע' תתצ ואילך. סה"מ תרכ"ז ע' דש ואילך. ע' שיד ואילך.
 המשך תרס"ו ע' תכט ואילך. לקו"ש חט"ו ע' 233 ואילך. (80) יהל אור עה"פ ס"ד (ע' שח). (81) ויצא ל, כד. (82) אוה"ת
 ויצא רכ, א. סה"מ תרס"א ע' קסד. תרח"ץ ע' ל. (83) וישב לו, ב. (84) ח"א רטז, ב. (85) ביאורי הזהר פ' ויחי - לאדמו"ר
 האמצעי כט, ד ואילך. ולאדמו"ר הצ"צ ח"א ע' קסח ואילך. (86) ב"ר פמ"ז, ו. פפ"ב, ו. (87) מקץ מב, ו.